

Art. 4. Opłaty wymienione w art. 2 przypadają na rzecz uprawnionych do dziedziczenia krewnych twórcy w linii prostej, braci i sióstr oraz ich zstępnych, małżonka lub następców prawnych na mocy testamentu w zakresie praw, przewidzianych w art. 1.

W braku tych osób Minister Kultury i Sztuki przekaże sumy uzyskane z opłat w całości na cele popierania twórczości literackiej.

Art. 5. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do praw wynikających z umów wydawniczych w dziedzinie literackiej, których wykonanie odbywa się poza granicami Państwa Polskiego, oraz do

praw z umów dotyczących przekładów dzieł autorów wymienionych w art. 1 na języki obce.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

134

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1946 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 315) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych: art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), art. 354 § 1 lit. b) dekretu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 531), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 458), dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) oraz dekretem z dnia 30 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 315), z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1946 r. poz. 134.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1927 r.

o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

Przedmiot i wysokość podatku.

Art. 1. Wszelki cukier buraczany i trzcinowy oraz cukier o tym samym składzie chemicznym, tak wyrobiony w kraju, jak i przywieziony z zagranicy, podlega podatkowi spożywczemu.

Przez cukier buraczany rozumie się cukier, otrzymany z buraków w stanie stałym lub płynnym wraz z sokami buraczanymi, z syropem i odpadkami z wyjątkiem melasy. Cukier powyższy podlega opo-

datkowaniu, chociażby przy jego wyrobie użyto pozostałości z poprzedniej fabrykacji lub innych materiałów, zawierających cukier.

Melasa w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest odciek cukrowy o współczynniku czystości do 65% włącznie, którego zawartość określa się po strąceniu rafinozy metodą inwersyjną.

Art. 2. Podatek spożywczy od cukru wynosi 500 zł od 100 kg wagi netto.

Od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się dodatek do podatku spożywczego w wysokości 10% tego podatku. Do tego stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące podatku spożywczego od cukru.

Przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać w księgach kontroli osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.

Podatek spożywczy od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w drobne paczki papierowe, pobiera się od wagi brutto łącznie z papierem i sznurem.

Minister Skarbu uprawniony jest do obniżania określonej w ust. 1 stopy podatku spożywczego od cukru.

Art. 3. W razie niemożności przerobienia w cukrowni znajdujących się w niej produktów, nie wykończonych z przyczyn od producenta niezależnych, w szczególności z powodu pożaru, zepsucia maszyn, aparatów oraz likwidacji fabryki, Minister Skarbu może zezwolić na wypuszczenie tych produktów do wolnego obrotu za opłatą podatku, obliczonego od rzeczywistej zawartości w nich cukru, stwierdzonej w drodze analizy.

Minister Skarbu może również i w innych wypadkach zezwalać na wywożenie z cukrowni produktów nie wykończonych za opłatą podatku w wysokości, ustalonej w sposób, wskazany w ustępie poprzednim niniejszego artykułu.

Osoby obowiązane do uiszczenia podatku i powstanie obowiązku podatkowego.

Art. 4. Do uiszczenia podatku od cukru, wyrobionego w kraju, obowiązany jest wytwórca lub przedsiębiorca wolnego składu. Przy przywozie cukru z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przy czym obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej.

Art. 5. Należność, przypadająca z tytułu podatku spożywczego, powstaje z chwilą wprowadzenia cukru do wolnego obrotu.

Rzeczowa odpowiedzialność za podatek.

Art. 6. Należność, przypadająca z tytułu podatku spożywczego, ulega zaspokojeniu z opodatkowanego cukru z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi przywilejami i obciążeniami i może być wyegzekwowana z powyższego cukru bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy osoby trzecie nabyły swe prawa w dobrej wierze.

Płatność podatku.

Art. 7. Podatek spożywczy winien być uiszczony w chwili wprowadzenia cukru do wolnego obrotu.

W przypadkach zasługujących na uwzględnienie podatek od cukru wyrobionego w kraju może być zakredytowany na warunkach ustalanych przez Ministra Skarbu.

Kredytowanie podatku od cukru, przywożonego z zagranicy, jest niedopuszczalne.

Art. 8. Ściągnięcie nie uiszczonego w terminie podatku od cukru wraz z odsetkami od zaległości następuje w trybie administracyjnym przez władze skarbowe w drodze zajęcia i sprzedaży znajdujących się w cukrowni zapasów gotowego cukru, bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, oraz w drodze zajęcia i sprzedaży wszelkiego innego majątku przedsiębiorcy, obowiązującego do uiszczenia podatku.

Minister Skarbu upoważniony jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu podatku od cukru.

Przedawnienie.

Art. 9. Prawo żądania zwrotu podatku nienależnie pobranego przedawnia się z upływem 1 roku, licząc od dnia uiszczenia podatku.

Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy przez zatajenie wstrzymany, przedawnia się z upływem 5-ciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Właściwość władzy.

Art. 10. Orzekanie o należności z tytułu podatku od cukru i wymiar tego podatku należy do właściwości władz skarbowych.

ROZDZIAŁ II.

Postanowienia, dotyczące zabezpieczenia poboru podatku od cukru.

Art. 11. Do cukrowni w rozumieniu niniejszego rozporządzenia należą wszelkie zabudowania, w których odbywa się wyrób lub rafinowanie cukru, oraz pomieszczenia, służące do przechowywania cukru nie opodatkowanego.

W skład cukrowni w rozumieniu niniejszego rozporządzenia wchodzi nadto wszelkie miejsca i lokale, połączone bezpośrednio z pomieszczeniami, o których mowa w ustępie poprzednim, z wyjątkiem biur cukrowni i prywatnych mieszkań urzędników.

Art. 12. Cukrownie winny być urządzone w sposób, umożliwiający władzom skarbowym wykonywanie kontroli nad całkowitym przebiegiem produkcji cukru, ilością i rodzajem wyprodukowanych wyrobów, ważeniem takowych i wydawaniem ich z cukrowni.

Szczegółowe w tym względzie postanowienia, jak również przepisy, zmierzające do uniemożliwienia potajemnego usuwania nie opodatkowanych zapasów cukru z cukrowni i wolnych składów, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Art. 13. Wolnym składem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszelkie magazyny, znajdujące się poza obrębem cukrowni, w których na mocy specjalnego zezwolenia władzy skarbowej mogą być przechowywane nie opodatkowane zapasy cukru przed wprowadzeniem ich do wolnego obrotu lub wywiezieniem poza granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące powyższych składów, a w szczególności sposobu wykonywania nad nimi kontroli, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Opisy i plany cukrowni oraz jej urządzeń.

Art. 14. Przedsiębiorca, zamierzający przystąpić do wyrobu cukru w nowozbudowanej lub czynnej poprzednio cukrowni, obowiązany jest na cztery tygodnie przed rozpoczęciem produkcji złożyć w dwóch egzemplarzach właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów szczegółowy opis wszystkich budynków i pomieszczeń, wchodzących w skład cukrowni, oraz opis ich technicznego urządzenia. Opis ten zawierać powinien dane co do przeznaczenia każdego z oddziałów cukrowni oraz wyszczególnienie znajdujących się w niej maszyn, aparatów i przyrządów.

Do opisu należy dołączyć:

- 1) plan sytuacyjny cukrowni z uwidocznieniem przynależnych do niej budynków i pomieszczeń;
- 2) plan budynków, w których odbywać się będzie wyrób cukru, z oznaczeniem oddzielnie dla każdego piętra rozkładu wszystkich oddziałów cukrowni i znajdujących się w nich aparatów, maszyn, naczyń oraz przyrządów ze specjalnym uwzględnieniem pomieszczeń, podlegających urzędowemu zamknięciu (art. 18);
- 3) wykaz wszystkich naczyń, przeznaczonych do przechowywania wyrobów cukrowych i melaży, z podaniem ich kształtów oraz wymiarów geometrycznych i objętości w hektolitrach.

Art. 15. Po otrzymaniu opisu i planów, o których mowa w artykule poprzednim, urząd skarbowy akcyz i monopolów zarządzi w obecności przedsiębiorcy lub jego przedstawiciela sprawozdanie, czy urządzenie cukrowni odpowiada postanowieniom, przewidzianym w art. 12 niniejszego rozporządzenia i wydanym na jego podstawie przepisom wykonawczym oraz, czy przedłożony opis i plany zgodne są z rzeczywistym stanem rzeczy.

Przy skutecznianiu powyższych czynności winien przedsiębiorca udzielać organom władz skarbowych wszelkich wymaganych wyjaśnień oraz dostarczać potrzebnych przyrządów i odpowiedniej pomocy przy sprawdzaniu wymiarów naczyń.

Sporządzony w dwóch egzemplarzach przez

organa władz skarbowych protokół z dokonania wskazanych czynności, po uprzednim podpisaniu go przez przedsiębiorcę lub jego przedstawiciela, winien być przedłożony wraz z opisem i planami do zatwierdzenia właściwej władzy skarbowej drugiej instancji.

Po dokonaniu zatwierdzenia jeden egzemplarz protokołu wraz z opisem i planami należy skierować do właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów, drugi zaś winien znajdować się w cukrowni w miejscu, dostępnym w każdej chwili dla organów władzy skarbowej, wykonujących nadzór nad przebiegiem produkcji.

Art. 16. Wszelkie zmiany w stwierdzonym w sposób, przewidziany w artykule poprzednim, stanie urządzeń cukrowni mogą być skuteczniane wyłącznie przed rozpoczęciem dalszych okresów fabrykacyjnych po uprzednim przedłożeniu właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów najpóźniej na dni czternaście przed przystąpieniem do wyrobu cukru szczegółowego opisu tych zmian, a w razie potrzeby — dokładnego opisu całej cukrowni i planów, przewidzianych w art. 14 niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach wyjątkowych wolno jest, po uprzednim uzyskaniu zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów, skutecznie zmiany w urządzeniu cukrowni w czasie trwania okresu fabrykacyjnego.

Art. 17. Za okres fabrykacyjny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się czas od 1 września jednego roku do 31 sierpnia roku następnego.

Art. 18. Zmiany w urządzeniach cukrowni, znajdujących się w obrębie pomieszczeń, podlegających urzędowemu zamknięciu, mogą być wprowadzone tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia wykonawczego, czy i w jakich wypadkach poszczególne pomieszczenia cukrowni winny podlegać urzędowemu zamknięciu, oraz wyda specjalne przepisy, dotyczące wykonywania kontroli nad wskazanymi pomieszczeniami.

Zgłoszenie o rozpoczęciu wyrobu cukru.

Art. 19. Przedsiębiorca zamierzający przystąpić do wyrobu cukru, obowiązany jest oprócz opisu i planów, o których mowa w art. 14 niniejszego rozporządzenia, najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem produkcji przedłożyć właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów pełny wyciąg z rejestru handlowego firmy, na której rachunek prowadzona będzie cukrownia, oraz podać do wiadomości tegoż urzędu imię, nazwisko i miejsce zamieszkania kierownika cukrowni i jego zastępcy, odpowiedzialnych wobec władz

skarbowych za przestrzeganie postanowień niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych.

Wszystkie zgłoszenia, podania i inne dokumenty, przeznaczone dla organów władz skarbowych, wykonywujących nadzór nad produkcją cukru, a także wszelkie księgi fabrykacyjne, prowadzone dla użytku władz skarbowych, mogą być podpisywane wyłącznie przez kierownika cukrowni lub jego zastępcę.

O wszelkich zmianach, podlegających ujawnieniu w rejestrze handlowym firmy, oraz o zmianach na stanowisku kierownika cukrowni lub jego zastępcy należy zawiadomić właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów najpóźniej w ciągu trzech dni od daty dokonanej zmiany.

Art. 20. Najpóźniej na trzy dni przed rozpoczęciem wyrobu cukru w bieżącym okresie fabrykacyjnym kierownik cukrowni lub jego zastępca obowiązany jest podać do wiadomości urzędu skarbowego akcyz i monopolów:

- 1) datę przystąpienia do produkcji względnie rafinowania cukru;
- 2) projektowaną ilość dziennego wyrobu;
- 3) terminy i godziny, w ciągu których odbywać się będzie ważenie cukru względnie rafinady.

Niezależnie od powyższego należy donosić bezwzględnie urzędowi akcyz i monopolów:

- 1) o wszelkich przerwach w wyrobie cukru, trwających dłużej niż trzy doby oraz o wznowieniu robót po zakończeniu odnośnej przerwy;
- 2) o ukończeniu przerobu cukru i rafinady w bieżącym okresie fabrykacyjnym oraz
- 3) o zakończeniu ważenia powyższych produktów.

Art. 21. Odpisy wszelkich zgłoszeń i zawiadomień, składanych władzom skarbowym w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych, winny być przechowywane w cukrowni i przedkładane na każde żądanie organom władz skarbowych, wykonywującym kontrolę nad produkcją cukru.

Art. 22. Przystąpienie do wyrobu cukru w nowozbudowanej lub czynnej poprzednio cukrowni może nastąpić dopiero po skutecznieniu w przepisanych terminach zgłoszeń i zawiadomień, przewidzianych w art. 14, 19 i 20, oraz po zatwierdzeniu w myśl art. 15 ust. 3 niniejszego rozporządzenia protokołu sprawdzenia wraz z opisem i planami przez władzę skarbową drugiej instancji.

Kontrola skarbowa.

Art. 23. W czasie trwania wyrobu cukru i rafinady pozostaje każda cukrownia pod stałym nadzorem skarbowym.

Po ukończeniu wyrobu nadzór dotyczyć będzie wyłącznie pomieszczeń, przeznaczonych do przechowywania produktów nie wykończonych oraz cukru gotowego, nie wywiezionego poza obręb cukrowni.

Art. 24. Organom władz skarbowych, powołanym do wykonywania kontroli nad produkcją, służy wolny dostęp o każdej porze dnia i nocy do wszelkich budynków i pomieszczeń, wchodzących w skład cukrowni oraz wolnego składu, do innych natomiast lokali fabrycznych tylko w czasie godzin pracy.

Podczas wykonywania czynności nadzorczych uprawnione są organa władz skarbowych do przeglądania i sprawdzania wszystkich ksiąg fabrykacyjnych i technicznych, prowadzonych dla kontroli wyrobu cukru, dokonywania wszelkich analiz buraków i produktów i korzystania w tym celu bezpłatnie z urządzeń laboratorium fabrycznego.

Przy wykonywaniu kontroli nad ruchem osobowym i towarowym z cukrowni na zewnątrz uprawnione są organa władz skarbowych przedsiębrać w każdym czasie potrzebne w tym celu rewizje.

Kierownictwo cukrowni obowiązane jest udzielać organom władz skarbowych wszelkiej pomocy, niezbędnej do wykonywania czynności nadzorczych, przewidzianych w postanowieniach niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie przepisach wykonawczych.

Art. 25. Kierownictwo cukrowni obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie do użytku organów władz skarbowych, powołanych do wykonywania stałego nadzoru nad działalnością cukrowni, potrzebnych mieszkań z opałem i oświetleniem, położonych w obrębie cukrowni lub w najbliższym jej otoczeniu.

Nadto oddać należy do użytku wskazanych organów władz skarbowych odpowiedni lokal, znajdujący się w obrębie cukrowni i zaopatrzonej w niezbędne urządzenia i przybory, potrzebne dla załatwienia czynności kancelaryjnych.

O stosowności pomieszczeń, dostarczonych w wykonaniu postanowień niniejszego artykułu, rozstrzyga właściwa władza skarbową pierwszej instancji z wyłączeniem drogi sądowej.

Art. 26. Podczas pobytu w cukrowni organów władzy skarbowej, delegowanych czasowo do przeprowadzenia czynności rewizyjnych, kierownictwo cukrowni obowiązane jest do bezpłatnego udzielenia odpowiedniego i w miarę potrzeby ogrzanego lokalu z pościelą oraz do dostarczenia za odpowiednim wynagrodzeniem, którego wysokość w razie sporu oznaczy z wyłączeniem drogi sądowej władza skarbową pierwszej instancji, podwoju na przejazd do sąsiedniej cukrowni lub najbliższej stacji kolejowej.

Art. 27. O ile ze względu na urządzenie cukrowni powstaje konieczność powołania do stałego wykonywania nadzoru nad działalnością cukrowni więcej niż dwóch specjalnie w tym celu delegowanych urzędników, kierownictwo cukrowni obowiązane będzie do pokrywania wynikłych z tego powodu kosztów i wydatków. Szczegółowe postanowienia, dotyczące wykonania niniejszego przepisu, a w szczególności sposobu określenia wysokości wskazanych wydatków oraz kosztów, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Ważenie cukru dla celów podatkowych.

Art. 28. Wszelkie wyprodukowane zapasy cukru gotowego oraz rafinady winny być w miarę możliwości w ciągu dwudziestu czterech godzin po zakończeniu produkcji odważone na wadze legalizowanej i należycie sprawdzonej.

Określenie wagi cukru, wyrobionego w roztworach, a w szczególności syropu lub melasy, może być uskutecznione na podstawie miary i ciężaru gatunkowego lub w drodze analizy. Szczegółowe postanowienia w tym względzie wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Art. 29. Ważenie i pakowanie cukru odbywać się powinno pod nadzorem przedstawiciela władzy skarbowej w porze dziennej między godziną szóstą rano i dziewiątą wieczorem.

Cukier zważony winien być umieszczony w oddzielnym magazynie, przeznaczonym do przechowywania gotowych i zważonych zapasów cukru, o ile możliwości bezzwłocznie, w każdym razie nie później, aniżeli przed przystąpieniem w dniu następnym do ważenia dalszych zapasów.

W przypadkach wyjątkowych władza skarbowa pierwszej instancji może zezwolić na ważenie cukru w godzinach nocnych.

O ile kierownik cukrowni nie zamierza w dniu, wyznaczonym dla ważenia cukru, przystąpić do uskutecznienia powyższej czynności, winien zaznaczyć o tym w księdze, przeznaczonej do zapisywania cukru odważonego, powiadamiając równocześnie o powyższym przedstawiciela władzy skarbowej, pod którego nadzorem odbywa się ważenie gotowych zapasów.

Art. 30. Sposób obliczenia wagi netto lub brutto poszczególnych gatunków wyrobionego cukru i rafinady (art. 2), jak również szczegółowe przepisy, dotyczące opakowania powyższych produktów oraz zapisywania odważonych zapasów do specjalnie w tym celu prowadzonej księgi, ustalił Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Sprawdzanie zapasów cukru.

Art. 31. Znajdujące się w magazynach cukrowni względnie wolnego składu gotowe zapasy cu-

kru odważonego podlegają kontroli organów władzy skarbowej.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące sposobu wykonywania powyższej kontroli, w szczególności zaś sprawdzania ilości produktów, znajdujących się w cukrowni i magazynach, z danymi, ujawnionymi w księgach cukrowni lub wolnego składu, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Art. 32. W razie stwierdzenia, iż znajdująca się w magazynach ilość cukru, podlegająca opłacie podatku spożywczego, jest mniejsza od ilości, wykazanej w księdze, kierownictwo zaś cukrowni lub wolnego składu nie wykaże, iż brakujące zapasy zostały wywiezione z magazynów w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, względnie uległy zniszczeniu wskutek jakiegokolwiek wypadku, stwierdzonego w drodze protokolarnej przez właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów, ilość powyższą należy bezzwłocznie ujawnić w księgach cukrowni lub wolnego składu i uiścić od niej podatek spożywczy w ciągu trzech dni od daty dokonanego sprawdzenia.

O ile natomiast zostanie stwierdzone, iż w magazynach znajduje się większa ilość zapasów od wykazanej w księgach cukrowni lub wolnego składu, władza skarbowa zarządzi bezzwłocznie zapisanie do ksiąg stwierdzonej nadwyżki celem należytego opodatkowania takowej przy wprowadzeniu jej do wolnego obrotu.

Art. 33. O ile przed wprowadzeniem do wolnego obrotu cukier, podlegający opłacie podatku spożywczego, ulegnie w magazynach, w wolnym składzie, względnie w drodze do cukrowni lub wolnego składu, zniszczeniu wskutek jakiegokolwiek przyczyny, stwierdzonej protokolarnie przez urząd skarbowy akcyz i monopolów, cukier powyższy skreśla się z ksiąg cukrowni lub wolnego składu.

Skreślenie powyższe może jednak nastąpić tylko w tym przypadku, o ile zdarzenie, które spowodowało zniszczenie cukru, zostało w ciągu dwudziestu czterech godzin od daty ujawnienia podane do wiadomości właściwemu ze względu na miejsce zdarzenia urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów.

Wywóz wyrobów cukrowych.

Art. 34. Wywóz cukru, nie zwolnionego od podatku spożywczego, z cukrowni lub wolnego składu może nastąpić w zasadzie tylko po uprzednim uiszczeniu podatku spożywczego lub jego zakredytowaniu.

Dopuszczalne jest wywiezienie cukru, nie zwolnionego od podatku, bez uprzedniego uiszczenia lub zakredytowania przypadającej z tego tytułu należności:

1) z jednej cukrowni do drugiej lub z wolnego składu do cukrowni celem dalszego przerobu;

- 2) z cukrowni do wolnego składu;
- 3) z jednego wolnego składu do drugiego.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące warunków, które winny być przestrzegane przy wywożeniu oraz transportowaniu cukru, zwolnionego od podatku, oraz cukru, podlegającego opłacie podatku, wywiezionego bez uprzedniego uiszczenia lub zakredytowania przypadającej z tego tytułu należności, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Art. 35. Wywóz zapasów cukru z cukrowni lub wolnego składu w każdym razie może nastąpić tylko po uprzednim powiadomieniu o powyższym przedstawiciela władzy skarbowej, wykonywującej stały nadzór nad działalnością cukrowni lub wolnego składu.

Przedstawiciel władzy skarbowej obowiązany jest przede wszystkim ustalić, czy, stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia, cukier zgłoszony do wywozu podlega opłacie podatku spożywczego, i w wypadku twierdzącym sprawdzić, czy podatek powyższy został uiszczony, względnie zakredytowany.

W każdym razie wszelkie zapasy cukru, wywożonego z cukrowni lub wolnego składu, winny być uprzednio dokładnie sprawdzone przez przedstawiciela władzy skarbowej na podstawie danych, zawartych w księgach cukrowni lub wolnego składu, zarówno co do liczby, jak i numerów opakowań z cukrem, jako też ogólnej wagi netto i brutto odnośnego transportu.

Szczegółowe postanowienia w tym względzie wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

Art. 36. O ile cukier, po uprzednim wprowadzeniu go do wolnego obrotu, zostanie następnie zwrócony do tej samej cukrowni celem dalszej przeróbki, należy bezzwłocznie zwrócić zapasy cukru odważyć w obecności przedstawiciela władzy skarbowej, wykonywującej stały nadzór nad działalnością cukrowni, uczynić o powyższym wzmiankę w księgach kontroli i z dokonania wskazanych czynności sporządzić urzędowy protokół.

Po uskutecznieniu formalności, przewidzianych w ustępie poprzednim, należność, uiszczona tytułem podatku spożywczego od powyższych zapasów cukru, winna być na żądanie kierownictwa cukrowni zwrócona, w wypadku zaś zakredytowania takiej podlega bezzwłocznemu skreśleniu.

Art. 37. Wywóz cukru i produktów cukrowych z cukrowni lub wolnego składu, jako też przywóz powyższych wyrobów do cukrowni lub wolnego składu odbywać się może wyłącznie w porze dziennej między godziną szóstą rano a szóstą wieczorem.

W wyjątkowych wypadkach może urząd skarbowy akcyz i monopolów udzielić zezwolenia na

uskutecznienie wywozu lub przywozu o innej porze dnia lub nocy.

Księgi kontroli.

Art. 38. Kierownictwo cukrowni obowiązane jest prowadzić następujące księgi kontroli:

- 1) księgę, przeznaczoną do zapisywania cukru odważonego;
- 2) księgę, przeznaczoną do zapisywania cukru sprowadzonego z innych cukrowni lub wolnych składów;
- 3) księgę surowej fabrykacji;
- 4) księgę kontroli kredytów, przyznanych fabryce.

Art. 39. Księgi, wymienione w artykule 38 niniejszego rozporządzenia, winny być przed ich użyciem ponumerowane i poświadczone przez właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów.

Wzory powyższych ksiąg oraz sposób ich prowadzenia ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

W miarę potrzeby władny jest nadto Minister Skarbu zarządzić prowadzenie innych ksiąg, niezbędnych do wykonywania kontroli nad działalnością cukrowni.

Art. 40. Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia wykonawczego rodzaje i sposób prowadzenia ksiąg, niezbędnych do wykonywania nadzoru nad działalnością wolnych składów.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia, dotyczące wykonywania kontroli nad hurtowym handlem oraz przerabianiem cukru.

Art. 41. Osoby oraz przedsiębiorstwa, trudniące się hurtowym handlem cukru, względnie przerabianiem tego produktu, muszą posiadać dowody nabycia znajdującego się u nich cukru, w szczególności zaś faktury oraz rachunki, na których winno być uwidocznione pochodzenie cukru oraz numery partii względnie opakowań.

Dowody powyższe przedstawiać należy na każde żądanie właściwych organów władzy.

Art. 42. Wszystkie zakłady i pomieszczenia, w których odbywa się hurtowy handel lub przemysłowy przerób cukru, podlegają nadzorowi władz skarbowych.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące wykonywania powyższego nadzoru, wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego.

ROZDZIAŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 43. Na żądanie organów skarbowych, powołanych do wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia, obowiązane są władze i instytucje państwowe oraz samorządowe tudzież zarządy kolei i innych przedsiębiorstw, trudniących się przewozem ładunków, udzielać władzom skarbowym niezbędnej pomocy, przedstawiać potrzebne dokumenty oraz asystować przy spełnianiu przez nie urzędowych czynności.

Szczegółowe postanowienia w tym względzie ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia wykonawczego, wydanego w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 44. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 45. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 20 września 1927 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o podatku od cukru.

Celem uniknięcia zwłoki w wysyłce Dziennika Ustaw R. P. prenumeratę za III kwartał należy wpłacić przed dniem 1 czerwca 1946 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w drukarni Nr 4 Sp. Wydawniczej „Czytelnik” w Łodzi ul. Zwirki 2.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji zostaną bez odpowiedzi.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje się w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska 49. Prenumeratę należy wpłacać z góry. Wysyłkę wykonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych w kwocie zł 100, dla innych prenumeratorów w kwocie zł 200. Konto czekowe w P. K. O. w Łodzi VII.134.

Pośrednicze numery są do nabycia:

w Administracji Dziennika Ustaw R. P. w Łodzi, ul. Piotrkowska 49, w Biurze Sprzedaży w Warszawie, ul. Targowa 59 oraz w Kasach Sądów Okręgowych w Krakowie, Katowicach, Lublinie i Poznaniu.

Cena 24 zł